

Anonimizirana različica

Prevod

C-583/22 PPU – 1

Zadeva C-583/22 PPU

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

7. september 2022

Predložitveno sodišče:

Bundesgerichtshof (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

29. junij 2022

Obtoženec:

MV

BUNDESGERICHTSHOF (ZVEZNO VRHOVNO SODIŠČE, NEMČIJA)

SKLEP

[...] (ni prevedeno)

z dne

29. junija 2022

v kazenski zadevi

proti

MV, rojenemu 21. januarja 1958 v St. Chamondu (Francija),

zaradi posebno hudega posilstva

drugi udeleženec v postopku:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof [...] (ni prevedeno)

Prvi kazenski senat Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče) je 29. junija 2022 sklenil:

[...] (ni prevedeno) Sodišču Evropske unije se zaradi razlage Okvirnega sklepa Sveta 2008/675/PNZ z dne 24. julija 2008 o upoštevanju obsodb med državami članicami Evropske unije v novem kazenskem postopku (UL 2008, L 220, str. 32) na podlagi člena 267, tretji odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) v predhodno odločanje predložita ti vprašanji:

1. Ali je mogoče glede na načelo enakega obravnavanja iz člena 3(1) Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ in ob upoštevanju člena 3(5) tega okvirnega sklepa v položaju, v katerem bi bilo mogoče na podlagi nemških obsodb in obsodb iz drugih držav članic EU določiti enotno kazen, za kaznivo dejanje, storjeno na nacionalnem ozemlju, izreči kazen tudi, če bi bila zaradi fiktivnega vštevanja kazni, izrečene v drugi državi članici EU, presežena najvišja enotna kazen, ki jo nemška zakonodaja določa za (časovno omejeno) kazen zapora?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je treba kazen, izrečeno v drugi državi članici EU, v skladu s členom 3(5), drugi stavek, Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ upoštevati tako, da je treba pri odmeri kazni za kaznivo dejanje, storjeno na nacionalnem ozemlju, v skladu z načeli za določitev enotne kazni, ki jih določa nemška zakonodaja, konkretno navesti in obrazložiti negativne posledice, ki izhajajo iz tega, da ni mogoče določiti enotne kazni?

[...] (ni prevedeno) (navedbe v zvezi z nacionalnim postopkom)

Obrazložitev:

- 1 Prvi kazenski senat Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče) mora odločiti o reviziji obtoženca zoper sodbo Landgericht Freiburg im Breisgau (deželno sodišče v Freiburgu im Breisgau, Nemčija), ki je obtoženca zaradi posebno hudega posilstva obsodilo na kazen zapora šestih let.

I.

- 2 1. Postopek za sprejetje predhodne odločbe temelji na tem dejanskem stanju, ki ga je ugotovilo Landgericht (deželno sodišče):
- 3 (a) Obtoženec je 10. oktobra 2003 okrog 00.30 na kampusu Univerze v Freiburgu im Breisgau (Zvezna republika Nemčija) tako, da ji je zagrozil z nožem, zgrabil 20-letno študentko in jo z vozilom odpeljal v oddaljen del gozda. Tam je imel v vozilu z njo več ur analne in vaginalne spolne odnose proti njeni volji. Okrog 4.45 je študentki uspelo pobegniti.

- 4 (b) Obtoženec je francoski državljan; v Zvezni Republiki Nemčiji še ni bil obsojen. V njegovi francoski kazenski evidenci je 25 vpisov. Pet obsodb, ki so navedene v nadaljevanju, je bilo izrečenih po storitvi kaznivega dejanja z dne 10. oktobra 2003, ki je predmet postopka. Nanašajo se na kazniva dejanja, ki jih je obtoženec storil v obdobju od avgusta leta 2002 do septembra leta 2003 v Franciji.
- 5 Tribunal de grande instance Gueret (okrožno sodišče v Gueretu, Francija) je obtoženca 30. septembra 2004 obsodilo na kazen zapora dveh let.
- 6 Cour d'assises du Loir-et-Cher (kazensko porotno sodišče departmaja Loir-et-Cher, Francija) v Bloisu je obtožencu s sodbo z dne 29. februarja 2008 izreklo kazen zapora 15 let. Ta kazen je vključevala še obsodbi obtoženca z dne 16. maja 2008 s strani Cour d'assises de Loire-Atlantique (kazensko porotno sodišče departmaja Loire-Atlantique, Francija) v Nantesu na kazen zapora šestih let in z dne 23. aprila 2012 s strani Cour d'appel de Grenoble (pritožbeno sodišče v Grenoblu, Francija) na kazen zapora enega leta in pol.
- 7 Cour d'assises du Maine-et-Loire (kazensko porotno sodišče departmaja Maine-et-Loire, Francija) v Angersu je obtoženca 24. januarja 2013 nazadnje obsodilo na dodatno kazen zapora sedmih let.
- 8 (c) Obtoženec je bil 20. oktobra 2003 na podlagi francoske tiralice prijet na Nizozemskem in po skoraj sedmih mesecih pripora zaradi izročitve 17. maja 2004 premeščen v Francijo. Tam je bil neprekinjeno do 23. julija 2021 v zaporu; prej navedene kazni zapora so bile izvršene v trajanju 17 let in devet mesecev. Nato je bil obtoženec predan nemškimi organom; od 23. julija 2021 je na podlagi sklepa o priporu, ki ga je Amtsgericht Freiburg im Breisgau (okrajno sodišče v Freiburgu im Breisgau, Nemčija) izdalo 23. julija 2004, v Zvezni republiki Nemčiji v priporu.
- 9 2. Landgericht Freiburg im Breisgau (deželno sodišče v Freiburgu im Breisgau) je pri odmeri kazni štelo, da je glede na krivdo primerna kazen sedmih let, od nje pa je, ker določitev enotne kazni ob upoštevanju francoskih kazni iz oddelka 1.1(b) ni možna, zaradi kompenzacije s tem povezanih negativnih posledic, odštelo eno leto. Landgericht (deželno sodišče) je na tej podlagi v zadevi, o kateri se odloča, izreklo kazen zapora šestih let.
- 10 3. Obtoženec z revizijo izpodbija njegovo obsodbo in očita kršitev materialnega prava.

II.

- 11 Senat meni, da je treba za odločitev o reviziji odgovoriti na vprašanji za predhodno odločanje. Zato ju na podlagi člena 267, tretji odstavek, PDEU predlaga Sodišču Evropske unije v postopek predhodnega odločanja.
- 12 1. Upošteven je ta pravni okvir:

13 (a) Pravo Unije

- 14 Določbi prava Unije, ki sta pomembni za odgovor na vprašanji za predhodno odločanje, sta člen 3(1) in (5) Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ, katerega namen je opredeliti pogoje, pod katerimi se v kazenskem postopku proti določeni osebi v državi članici upoštevajo prejšnje obsodbe, izrečene proti isti osebi zaradi drugih dejanj (glej člen 1(1) Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ).
- 15 Člen 3(1) Okvirnega sklepa določa, da se prejšnje obsodbe, izrečene proti isti osebi zaradi drugih dejanj v drugih državah članicah, upoštevajo tako, kot se upoštevajo prejšnje nacionalne obsodbe, in da se priznajo enakovredni pravni učinki, kot se priznavajo prejšnjim nacionalnim obsodbam.
- 16 Za primer, če je kaznivo dejanje, ki je predmet novega postopka, storjeno pred izrekom in popolno izvršitvijo prejšnje obsodbe, člen 3(5), prvi stavek, Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ določa, da prvi odstavek tega člena s svojim učinkom držav članic ne obvezuje uporabljati nacionalnih pravil o izrekanju kazni, katerih učinek, če bi bila uporabljena kot taka za tuje obsodbe, bi bil ta, da bi sodnika omejevala pri izrekanju kazni v novem postopku; vendar države članice poskrbijo, da njihova sodišča takšne primere prejšnjih obsodb, izrečenih v drugih državah članicah, sicer lahko upoštevajo (člen 3(5), drugi stavek, Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ).
- 17 Treba bi bilo uveljaviti načelo, po katerem bi države članice obsodbam, izrečenim v drugih državah članicah, morale priznati učinke, enakovredne tistim, ki jih priznavajo obsodbam, izrečenim v skladu z nacionalno zakonodajo na njihovih sodiščih, in sicer ne glede na to, ali te učinke nacionalna zakonodaja obravnava kot dejansko stanje ali kot učinke postopkovnega ali materialnega prava; obveznost upoštevanja prejšnjih obsodb, izrečenih v drugih državah članicah, pa velja le do tiste mere, do katere se prejšnje nacionalne obsodbe upoštevajo po nacionalni zakonodaji (uvodna izjava 5 Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ).

18 (b) Nacionalno (nemško) pravo

- 19 V členih od 53 do 55 nemškega Strafgesetzbuch (kazenski zakonik, v nadaljevanju: StGB) so določbe, ki so upoštevne za določitev enotne kazni na podlagi več posameznih kazni.
- 20 Člen 53 StGB (Realni stek kaznivih dejanj) v odstavku 1 določa:
 „1. Če je nekdo storil več kaznivih dejanj, za katera se mu hkrati sodi, in bi mu bilo treba zaradi tega izreči več kazni zapora ali več denarnih kazni, sodišče za vsa ta kazniva dejanja izreče enotno kazen.“
- 21 Člen 54 StGB (Določitev enotne kazni) v odstavkih 1 in 2 določa:
 „1. Če je za kakšno kaznivo dejanje v steku določilo kazen dosmrtnega zapora, sodišče izreče enotno kazen dosmrtnega zapora. V vseh ostalih primerih se enotna kazen določi tako, da se zviša najvišja določena kazen, pri raznovrstnih kaznih pa

tako, da se zviša kazen, ki je po svoji naravi najvišja. Pri tem se opravi celovita presoja osebnosti storilca in posameznih kaznivih dejanj.

2. Enotna kazen ne sme doseči seštevka posameznih kazni. Pri časovno omejenih kaznih zapora ne sme preseči 15 let, pri denarni kazni pa 720 dnevnih zneskov.

22 Člen 55 StGB (Naknadna določitev enotne kazni) v odstavku 1 določa:

„1. Člena 53 in 54 se uporabljata tudi, če je pravnomočno obsojena oseba, preden je kazen, ki ji je bila izrečena, izvršena, zastarana ali odpuščena, obsojena zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je storila pred prejšnjo obsodbo. Za prejšnjo obsodbo se šteje sodba v prejšnjem postopku, v katerem je bilo mogoče nazadnje preizkusiti dejanske ugotovitve, na katerih temelji postopek.“

23 2. Odločitev o reviziji obtoženca je odvisna od odgovora na vprašanji za predhodno odločanje.

24 (a) Prvo vprašanje za predhodno odločanje:

25 Ali je obtožencu zaradi posilstva v Nemčiji, ki je predmet postopka, poleg kazni, ki so mu bile izrečene v Franciji, sploh mogoče izreči še eno kazen zapora, ki bi jo bilo treba izvršiti, je odvisno od razlage načela enakega obravnavanja nacionalnih obsodb in obsodb, izrečenih v drugih državah članicah, ki je določeno v členu 3(1) Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ („enakovredni pravni učinki“) v povezavi s členom 3(5), prvi stavek, tega okvirnega sklepa.

26 (aa) Na podlagi kazni iz francoskih obsodb, ki so predstavljene v oddelku 1.1(b), bi bilo, če bi se jih obravnavalo kot nemške obsodbe, načeloma mogoče izreči enotno kazen; o njih bi se lahko izreklo hkrati, ker je bilo posilstvo, ki je predmet obravnavanega postopka, storjeno pred izrekom francoskih obsodb. Zato bi bilo treba, ob uporabi nemške kazenske zakonodaje, v skladu s členom 55(1) StGB določiti enotno kazen. Na podlagi člena 55(1) StGB mora sodišče, ki je pristojno za presojo dejanskega stanja, v sodbi izreči enotno kazen, če je pravnomočno obsojena oseba, preden je kazen, ki ji je bila izrečena, izvršena, zastarana ali odpuščena, obsojena zaradi drugega kaznivega dejanja, za katero se lahko izreče enotna kazen. Ob izpolnitvi pogojev mora sodišče, ki je pristojno za presojo dejanskega stanja, obvezno uporabiti člen 55 StGB (glej na primer sklep BGH (zvezno vrhovno sodišče) z dne 7. aprila 2020, 3 StR 630/19, točka 2, ECLI:DE:BGH:2020:070420B3STR630.19.0).

27 Pri odmeri enotne kazni zapora pa bi bilo treba na podlagi člena 54(2), drugi stavek, StGB upoštevati najvišjo dovoljeno kazen 15 let; to pomeni, da bi bilo za posilstvo, ki je predmet postopka, sicer mogoče izreči kazen, vendar bi bila posledica vštevanja te posamezne kazni še vedno – na novo določena – enotna kazen 15 let, zaradi česar nadaljnje izvrševanje kazni ne bi bilo mogoče. Najvišja enotna kazen, ki se lahko na podlagi nemškega prava izreče pri časovno omejenih kaznih zapora, bi bila namreč dosežena že z obsodbo na kazen zapora 15 let, ki jo je 29. februarja 2008 izreklo Cour d'assises du Loir-et-Cher v Bloisu.

- 28 Vendar določitev enotne kazni z upoštevanjem tujih kazni ni možna, ker je taka določitev enotne kazni zaradi s tem povezanega posega v pravnomočnost tuje obsodbe in pristojnost tuje države za izvrševanje kazni na podlagi mednarodnega prava nedopustna (ustaljena sodna praksa; glej sklepa BGH (zvezno vrhovno sodišče) z dne 4. julija 2018, 1 StR 599/17, točka 5, ECLI:DE:BGH:2018:040718B1STR599.17.0, in z dne 23. aprila 2020, 1 StR 15/20, točka 13, ECLI:DE:BGH:2020:230420B1STR15.20.0).
- 29 (bb) Glede na to, da v primeru nacionalne obsodbe in obsodbe iz druge države članice EU ni mogoče določiti enotne kazni, člen 3(1) Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ državam članicam nalaga, naj poskrbijo, da se v primeru novega kazenskega postopka zoper neko osebo prejšnje obsodbe, izrečene proti isti osebi zaradi drugih dejanj v drugi državi članici, po eni strani upoštevajo tako, kot se upoštevajo prejšnje nacionalne obsodbe na podlagi nacionalnega prava, in da se jim, po drugi strani, priznajo enakovredni procesnopравни oziroma materialnopравни učinki, kot se priznavajo prejšnjim nacionalnim obsodbam v skladu s tem pravom. S tem naj bi se, kot je razvidno iz sodne prakse Sodišča Evropske unije, preprečilo, da bi se zadevna oseba obravnavala slabše, kakor če bi bila zadevna prejšnja obsodba nacionalna obsodba (sodba Sodišča z dne 15. aprila 2021, C-221/19, točke 49, 50, 57 in 58, ECLI:EU:C:2021:278; v tem smislu tudi sodbi Sodišča Evropske unije z dne 21. septembra 2017, C-171/16, točka 26, ECLI:EU:C:2017:710, in z dne 5. julija 2018, C-390/16, točka 28, ECLI:EU:C:2018:532). Vendar iz člena 3(5), prvi stavek, Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ izhaja, da odstavek 1 tega člena držav članic ne obvezuje uporabljati nacionalnih pravil o izrekanju kazni, katerih učinek, če bi bila uporabljena kot taka za tuje obsodbe, bi bil ta, da bi sodnika omejevala pri izrekanju kazni v novem postopku.
- 30 (cc) Tako bi bilo po mnenju senata kazen za kaznivo dejanje, ki je predmet postopka, mogoče izreči le, če bi bilo treba člen 3(5), prvi stavek, Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ razlagati tako, da načelo enakega obravnavanja iz prvega odstavka tega člena nima učinka (tudi), če bi bila najvišja dovoljena enotna kazen pri (časovno omejenih) kaznih zapora, to je 15 let, kot je določeno v členu 54(2), drugi stavek, StGB, zaradi fiktivnega vštevanja kazni, izrečene v drugi državi članici EU, presežena. Vendar taka razlaga ni brez vsakega dvoma, ker bi bilo v nasprotju s temeljno idejo člena 3(1) Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ in prej navedenimi sodbami Sodišča, če bi se lahko v nasprotju z načelom enakega obravnavanja iz te določbe preseglo najvišjo dovoljeno kazen, ki jo določa člen 54(2), drugi stavek, StGB.
- 31 (b) Drugo vprašanje za predhodno odločanje:
- 32 Če bi Sodišče na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovorilo pritrdilno, se za predložitveni senat postavlja naslednje vprašanje za predhodno odločanje, ki je upoštevno za odločitev, ali je treba kazen, izrečeno v drugi državi članici EU, v skladu s členom 3(5), drugi stavek, Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ upoštevati tako, da je treba pri odmeri kazni za kaznivo dejanje, storjeno na nacionalnem

ozemlju, konkretno navesti in obrazložiti negativne posledice, ki izhajajo iz tega, da ni mogoče določiti naknadne enotne kazni.

- 33 (aa) Na podlagi člena 3(5), drugi stavek, Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ države članice poskrbijo, da njihova sodišča v primerih iz člena 3(5), prvi stavek, Okvirnega sklepa sicer (drugače) upoštevajo prejšnje obsodbe, izrečene v drugih državah članicah. Nemški zakonodajalec je pri prenosu Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ v nemško pravo menil, da prenos člena 3 Okvirnega sklepa ni potreben; to je utemeljil s tem, da je pristop, v skladu s katerim se prejšnje tuje obsodbe sicer ne morejo formalno (z določitvijo enotne kazni) upoštevati pri odmeri kazni, vendar obsojena oseba zaradi tega kljub temu, če je mogoče, ne sme biti v slabšem položaju, skladen z načelom kompenzacije negativnih posledic, ki se v nemški sodni praksi prav tako uporablja pri prejšnjih tujih obsodbah [...] (ni prevedeno).
- 34 V skladu z dosedanjo sodno prakso Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče), na katero se v zvezi s tem sklicuje senat, se negativne posledice, ki izhajajo iz tega, da ni mogoče določiti enotne kazni tako, da bi se upoštevale tudi obsodbe, izrečene v drugih državah članicah EU, pri odmeri kazni praviloma upoštevajo s kompenzacijo negativnih posledic, ki ni izražena v številkah in za opredelitev katere je pristojno sodišče, ki je pristojno za presojo dejanskega stanja (glej nazadnje sklep BGH (zvezno vrhovno sodišče) z dne 26. januarja 2022, StR 461/21, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0). Pri tem se v bistvu šteje, da zadostuje, da sodišče, ki je pristojno za presojo dejanskega stanja, okoliščino, da ni mogoče določiti enotne kazni, poleg drugih za odmero kazni upoštevni dejavnikov, v korist obtoženca upošteva pri odmeri nove kazni.
- 35 (bb) Vendar se s to sodno prakso ne upošteva zadostno določb členov 54 in 55 StGB ter določb Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ. Obstaja namreč nevarnost, da v zvezi s kompenzacijo negativnih posledic ostane zgolj pri praznih besedah. Zato senat meni, da je treba pojasniti in da je upoštevno za odločitev, ali je treba člen 3(1) in (5) Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ razlagati tako, da je treba negativne posledice, ki izhajajo iz tega, da ni mogoče določiti enotne kazni na podlagi kazni iz prejšnjih obsodb, izrečenih v drugih državah članicah EU, in kazni, ki so jih izrekla nacionalna sodišča, pri fiktivnem vštevanju kazni, izrečenih v drugih državah članicah EU, konkretno navesti in podrobneje obrazložiti njihov obseg.
- 36 (cc) Senat meni, da se vsebino člena 3(1) in (5) Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ zadostno upošteva le, če se razumljivo utemelji in številčno opredeli kompenzacijo negativnih posledic.
- 37 Iz zgoraj predstavljene sodne prakse Sodišča Evropske unije v zvezi z Okvirnim sklepom 2008/675/PNZ izhaja, da je treba prejšnje obsodbe, izrečene v drugih državah članicah EU, upoštevati čim bolj tako, kot se upoštevajo prejšnje nacionalne obsodbe. Senat meni, da je treba, da bi se čim bolj približali – tudi naknadni – določitvi enotne kazni, pri kateri se na podlagi nemškega prava iz

posameznih kazni, določenih v konkretni višini, z zvišanjem najvišje posamezne kazni določi enotna kazen, ki mora biti prav tako opredeljena v konkretni višini (člena 54 in 55 StGB), negativne posledice, ki izhajajo iz tega, da ni mogoče določiti enotne kazni, konkretno navesti in odšteti od (enotne) kazni, ki se na novo izreka. Ta položaj – ki ustreza položaju iz člena 55(1), prvi stavek, StGB – se tudi bistveno razlikuje od drugih zaključenih primerov (kot so na primer kazni, ki so bile izvršene v celoti), v katerih zadostuje, da se kompenzacije negativnih posledic ne izrazi v konkretni višini, ker določitev enotne kazni ni več možna.

- 38 Sicer v primerih obsodb iz različnih držav – drugače kot v primerih nacionalnih obsodb – všteta kazen kot samostojno izvršljiva meritorna odločitev še vedno obstaja (glej sklep BGH (zvezno vrhovno sodišče) z dne 26. januarja 2022, 3 StR 461/21, točka 9 in naslednje, zlasti točka 14, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0, tudi v zvezi s tem, da v skladu z Okvirnim sklepom 2008/675/PNZ ni treba obvezno opredeliti konkretne višine kompenzacije negativnih posledic); vendar se zdi, da je razumljiva obrazložitev kompenzacije in določitev njene višine zaradi preglednosti, zlasti pa zato, da lahko revizijsko sodišče izvaja nadzor nad odmero kazni kot bistvenim delom odločitve sodišča, ki je pristojno za presojo dejanskega stanja, neizogibna.
- 39 Argument za to je zlasti tudi, da gre pri določitvi enotne kazni – kot je razvidno iz člena 54(1), tretji stavek, StGB – za samostojno dejanje odmere, ki je specifično za enotno kazen (ustaljena sodna praksa; glej sklep BGH (zvezno vrhovno sodišče) z dne 12. novembra 2019, 1 StR 415/19, točka 3, ECLI:DE:BGH:2019:121119B1STR415.19.0, in sodbo BGH (zvezno vrhovno sodišče) z dne 24. avgusta 2016, 2 StR 504/15, točka 20, ECLI:DE:BGH:2016:240816U2STR504.15.0; obakrat z nadaljnjim sklicevanjem). Te zahteve le z upoštevanjem kompenzacije negativnih posledic, katere konkretna višina ni opredeljena in pomeni, da se to, da ni mogoče naknadno določiti enotne kazni, pri odmeri kazni upošteva zgolj kot vidik v korist obtoženca, ni mogoče izpolniti že zato, ker to merilo nikakor ni konkretno in se s tem iz nadzora revizijskega sodišča v bistvu izvzema bistveni del odločitve sodišča, ki je pristojno za presojo dejanskega stanja.
- 40 (dd) Pri tem senat meni, da je diskrecijska pravica sodišča, ki je pristojno za presojo dejanskega stanja, na kakšen način konkretno določi kompenzacijo. To, da določitev enotne kazni z vštovanjem prejšnje kazni ni možna, lahko tako, da določi višino kazni, ki jo je treba odšteti, upošteva neposredno pri odmeri nove kazni, lahko pa na primer ob upoštevanju tujih kazni določi „fiktivno enotno kazen“, ki jo zniža za tujo kazen. Potrebno je zgolj, da zagotovi primerno kompenzacijo ter jo – podobno kot določitev enotne kazni na podlagi členov 54 in 55 StGB – v obrazložitvi sodbe razumljivo utemelji in določi njeno višino.
- 41 (ee) Landgericht (deželno sodišče) pri odločitvi o odmeri kazni ni upoštevalo, da je najvišja dovoljena enotna kazen zapora 15 let, ki jo določa nemška zakonodaja, če se izreče kazen zapora šestih let, dejansko presežena; tudi sicer ni navedlo ustreznih meril, kako je na podlagi člena 3(5), drugi stavek, Okvirnega sklepa

2008/675/PNZ upoštevalo obsodbe, izrečene v drugih državah članicah EU, tako da se postavlja vprašanje, ali so bile določbe prava Unije zadostno upoštevane.

- 42 (c) Edino pristojno za razlago Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ je Sodišče Evropske unije. To o tem vprašanju še ni odločilo, tako da ne gre za „acte éclairé“. Razlaga tudi ni tako očitna, da glede nje v smislu „acte claire“ ne bi bilo nobenega razumnega dvoma (v zvezi s pogoji za očitnost glej sodbo Sodišča Evropske unije z dne 6. oktobra 1982 v zadevi CILFIT, C-283/81, Recueil, str. 3415, EU:C:1982:335).
- 43 [...] (ni prevedeno) (navedbe v zvezi z nacionalnim postopkom)

III.

- 44 Senat naproša Sodišče, naj odredi, da se predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 53(3) Poslovnika Sodišča Evropske unije v povezavi s členom 267, četrti odstavek, PDEU obravnava prednostno. Vprašanja za predhodno odločanje sta upoštevni za odločitev v nedokončanem kazenskem postopku, v okviru katerega posebno velja pravica obtoženca, ki je v priporu, da se mu sodi v razumnem roku, ki izhaja iz člena 5(3) Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP).

[...] (ni prevedeno) (podatki o sestavi senata in o prvostopenjskem sodišču)

DELOVNI DOKUMENT